

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122418546
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122418546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec A., o zaplatenie 2.740,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 14Csp/4/2023-288 zo dňa 16. augusta 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I. napadnutého rozsudku) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok II. napadnutého rozsudku). Východiskovo konštatoval, že žalobou návrhom na vydanie platobného rozkazu si žalobca uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a zároveň zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., pričom konštatoval, že uvedené medzi stranami nebolo sporné. Zdôraznil, že žalobou uplatnený nárok je skutkovo odôvodnený a vymedzený tak, že žalobca ako veriteľ uzavrel žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu, následne žalovaný neplnil riadne svoje zmluvné povinnosti, osobitne riadne a včas úver nesplácal napriek upozorneniu na omeškanie, a preto žalobca dňa 18.08.2022 pristúpil k zosplatneniu úveru. Poukázal na to, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje možnosť/uplatnenie práva zosplatiť úver, vo výzve - upozornení na zosplatenie dlhu neukladajú normy v ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy - upozornenia. Zastáva právny názor, že požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia, ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň/predovšetkým pre omeškanie s ktorou (tou istou) splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne zosplatiť dlh. Konštatoval, že spotrebiteľ na základe tejto informácie môže predmetnú dlžnú splátku uhradiť v určenej lehote a tým sa vyhnúť vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu/strate výhody uhradiť dlh v splátkach.

1.1 Poukázal na to, že v prejednávanej spore žalobca v listine zo dňa 15.06.2022 označenej ako Opakované upozornenie, adresovanej aj zaslanom žalovanému, vyzval k zaplateniu „omeškaných splátok“ úveru poskytnutého žalovanému na základe úverovej zmluvy s tým, že „výška omeškaných splátok“ k 15.06.2022 predstavuje 77,28 eur a zároveň si uplatnil zmluvnú pokutu 15,- eur. Súd potom konštatoval, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 92,28 eur (najneskôr do 20.6.2022). Súčasne upriamil pozornosť na to, že v predmetnej listine žalobca taktiež

upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky, t. j. v danom čase vo výške 2.816,82 eur. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v opakovanom upozornení zo dňa 15.06.2022 nie je označená konkrétna splátka, s ktorou je dlžník – spotrebiteľ v omeškaní a pre ktorú veriteľ – dodávateľ zvažuje uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a taktiež, že to z neho nevyplýva, resp. nie je to z neho možné vyvodiť. Upriamil pozornosť na to, že v predmetnom písomnom podaní veriteľ poukazuje na „omeškané splátky“, teda na viaceré splátky (ktoré nie sú nijako špecifikované), s tým, že výška omeškaných splátok predstavuje k 15.06.2022 sumu 77,28 eur. Uviedol, že v listine „Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia“ (predloženej žalobcom až v súdnom konaní na č. I. 53 spisu) je ako prvá omeškaná splátka uvedená splátka s dátumom 16.05.2022 vo výške 59,11 eur (t. j. riadna/celá výška splátky splatnej 15.05.2022; eventuálne vo výške 62,04 eur so zarátaným poistným). V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že pokiaľ žalobca v listine Opakované upozornenie zo dňa 15.06.2022 uvádza výšku omeškaných splátok 77,28 eur, tak z toho je zrejmé, že táto dlžná suma nepozostáva len z omeškanej splátky za máj 2022 vo výške 59,11 eur (eventuálne 62,04 eur), ale sú v nej zahrnuté aj omeškané časti skorších mesačných splátok, a to aj napriek tomu, že z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia vyplýva, že žalovaný uhradil, hoc s omeškaním, všetky dovtedajšie splátky (č. I. 52). Súd prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ žalobca písomným podaním zo dňa 18.08.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, mohol tak urobiť len pre splátku splatnú v mesiaci máj 2022, resp. 15.05.2022, nakoľko pre skoršie omeškané splátky (za apríl 2022 a staršie/skoršie), resp. ich časti, by už zosplatnenie zo dňa 18.08.2022 bolo oneskorené. V tejto súvislosti poukázal na to, že zosplatniť úver/dlh možno len do najbližšej nasledujúcej splátky a pre splátku splatnú v apríli 2022, resp. 15.04.2022, by veriteľ - žalobca mohol zosplatniť úver len do 14.08.2022, t. j. po uplynutí 3 mesiacov omeškania s aprílovou splátkou a zároveň do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (t. j. do 15.08.2022). V súvislosti s uvedenými závermi súd prvej inštancie poukázal na to, že tieto bolo možné urobiť len na základe až k žalobe doložených listinných podkladov, pričom iba z písomného podania - Opakované upozornenie zo dňa 15.06.2022 uvedené nebolo možné vyvodiť.

1.2 S poukazom na vyslovené právne závery súd prvej inštancie konštatoval, že tým, že veriteľ – žalobca v písomnom podaní Opakované upozornenie zo dňa 15.06.2022 neoznačil konkrétnu splátku, v súvislosti s omeškaním s ktorou považoval uplatnenie práva zosplatniť úver, resp. neuviedol jej výšku (59,11 eur, eventuálne 62,04 eur), znemožnil dlžníkovi - žalovanému efektívne odvrátiť hrozbu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zdôraznil, že v prípade označenia konkrétnej splátky v upozornení veriteľa na možnosť zosplatnenia dlhu (v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) nejde o „formalitu“, resp. akúsi jeho bezvýznamnú obsahovú náležitosť, ale naopak, jedná sa o významnú informáciu pre dlžníka, keďže na jej podklade môže následne činiť také kroky, ktorými odvráti hrozbu, že sa jeho dlh stane naraz splatný. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotné zosplatnenie (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti) dlhu/úveru môže zásadným spôsobom ovplyvniť ekonomickú situáciu dlžníka, a preto podľa ním vysloveného názoru je dôvodné trvať na riadnom plnení (informačných) povinností veriteľa voči dlžníkovi v procese zosplatňovania úveru dlhu v spotrebiteľských vzťahoch. V súvislosti s povahou upozornenia veriteľa na zosplatnenie dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako právneho úkonu, ktorý je jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, konštatoval (keďže sa nejedná o prejav vôle oboch strán, ktorému by predchádzal dohodovací proces) nevyhnutnosť, aby bol dostatočne určitý (náležitosť prejavu vôle veriteľa; § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), nakoľko len vtedy môže plniť zákonom predpokladaný účel.

1.3 V nadväznosti na uvedené poukázal súd prvej inštancie na to, že veriteľ v upozornení na možnosť zosplatnenia dlhu adresovanom dlžníkovi uvedením konkrétnej splátky (a jej výšky), s ktorou je dlžník v omeškaní a v súvislosti s omeškaním dlžníka s úhradou ktorej zvažuje veriteľ využiť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu/úveru, dáva dlžníkovi možnosť túto splátku dodatočne uhradiť v príslušnej lehote a vyhnúť sa tak vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, resp. strate výhody splátok. V takomto prípade dlžníkovi - spotrebiteľovi stačí, ak uhradí predmetnú konkrétnu jednu omeškanú splátku (prípadne jej časť, ak je v omeškaní len s jej časťou), a tým sa vyhne tomu, že veriteľ vyhlási mimoriadnu splatnosť dlhu/úveru (pre túto splátku); resp. veriteľ tak stratí právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu/úveru pre omeškanie spotrebiteľa s úhradou predmetnej splátky. V tomto vzhladom súd prvej inštancie zmysel upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia dlhu. Zdôraznil, že uvedená situácia je zásadne odlišná od situácie, aká nastala aj v súdnom prípade, a totiž, že veriteľ - žalobca vyčíslil celkovú výšku

omeškaných splátok, resp. splatného dlhu a súčasne aj zmluvnej pokuty a jej zaplatením podmienil nevyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (v lehote do 20.06.2022, ktorá lehota z ničoho nevyplýva; zdôraznil, že z hľadiska možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pre splátku splatnú 15.05.2022 je zároveň nesprávna, keďže 3 mesiace omeškania s touto splátkou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako podmienka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, by uplynuli až 16.08.2022). Poukázal na to, že je teda zásadný rozdiel medzi tým, či dlžník má uhradiť len omeškanú splátku, pre ktorú veriteľ zvažuje do budúcnosti vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, a ktorú veriteľ v upozornení na možnosť zosplatenia dlhu konkrétne označí, a na druhej strane tým, že veriteľ vyčíslil v upozornení možnosť zosplatiť celý dovtedajší dlh a núti dlžníka - spotrebiteľa pod následkom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu zaplatiť celý tento omeškaný dlh. Takýto prístup nepovažuje súd prvej inštancie za správny, resp. ho považuje za nesúladný s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie súčasne vyslovil záver, že v sume uplatňovaného nároku (z titulu zosplatenia úveru) sú zahrnuté aj neuhradené splátky, resp. ich časti splatné pred splátkou splatnou 15.05.2022, pre omeškanie s ktorou (jej časťou) veriteľ – žalobca (neplatne) zosplatil úver, a to z dôvodu, že už v upozornení na možnosť zosplatenia úveru – opakované upozornenie zo dňa 15.06.2023 veriteľ zahrnul do dlžnej splátky aj tieto skoršie splátky, resp. ich časti a nadväzne pre prípad, že by zosplatenie úveru bolo platné, by tento čiastkový nárok bol uplatnený skutkovo nesprávne z titulu zosplatenia úveru, avšak správne by mal byť uplatnený z titulu omeškaných splátok predchádzajúcich splátke pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zosplatil dlh. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalobca do sumy 77,28 eur uvedenej v opakovanom upozornení zo dňa 15.06.2022 okrem omeškanej splátky splatnej dňa 15.05.2022 zahrnul aj staršie skoršie splátky, resp. ich časti a zaplatením tejto celkovej sumy 77,28 eur podmienil ne/zosplatenie úveru, zosplatil úver neplatne, pretože nebol oprávnený zosplatiť úver pre tieto skoršie splátky. Dospel k záveru, že Výzva na predčasné splatenie úveru datovaná 18.08.2022 môže byť pre a iba pre omeškanie so splátkou splatnou 15.05.2022 nie pre omeškanie so skoršími splátkami, v čom vzhliadol ďalší dôvod neplatnosti zosplatenia úveru. Taktiež poukázal na to, že veriteľ/žalobca podmienil ne/zosplatenie úveru zároveň aj zaplatením zmluvnej pokuty 15,- eur, ktorú zahrnul do celkovej dlžnej sumy 92,28 eur, ako to vyplýva z listiny Opakované upozornenie datované 15.06.2022, keď má za to, že podmieňovať ne/zosplatenie úveru/dlhu zo strany veriteľa/dodávateľa nemožno aj úhradou zmluvnej pokuty dlžníkom – spotrebiteľom. V danej súvislosti poukázal súd prvej inštancie aj na závery prezentované Krajským súdom v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8CoCsp/61/2022 zo dňa 31.05.2023.

1.4 Z dôvodov obsahových nedostatkov listiny Opakované upozornenie datované 15.06.2022 (v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), resp. jeho neurčitosti ako právneho úkonu, v dôsledku ktorých tento jednostranný právny úkon veriteľa – žalobcu je neplatný, nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie následné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru/dlhu listinou označenou ako Výzva na predčasné splatenie úveru datovanou 18.08.2022 považovať za platné a účinné. Z uvedených dôvodov vychádzajúc z prezentovaných úvah a zo záverov o neplatnosti zosplatenia úveru/dlhu veriteľom – žalobcom dospel k záveru, že žaloba východiskovo a skutkovo „postavená“ na okolnosti/tvrdení o zosplatení úveru/dlhu je nedôvodná, a preto ju súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol.

1.5 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v spore so žalobcom plne úspešný, a preto by mu inak patril nárok na náhradu trov konania, avšak žiadne trovy mu nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to v rozsahu výroku I., ktorým súd žalobu zamietol, ako aj v časti výroku II., ktorým súd nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, podal žalobca odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), § 365 ods. 1 písm. d) CSP, § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ako aj ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti a neúčinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že listina Opakované upozornenie zo dňa 15.06.2022 vykazovala obsahové nedostatky, resp. bola neurčitá. V tejto súvislosti žalobca zastáva názor, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať, resp. označiť v upozornení pred zosplatením úveru tú - ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatiť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon. Zastáva názor, že opačné tvrdenie nemá oporu v zákone a je bez akejkoľvek relevancie. Zdôraznil, že žalovaný mal priamo zo zmluvy vedomosť o tom, v akej výške je povinný uhrádzať anuitné splátky úveru, a teda v prípade porušenia povinnosti uhrádzať splátky riadne a včas si musel byť zároveň vedomý aj toho,

že sa dostane do omeškania s tou ktorou anuitnou splátkou, a preto nie je potrebné a ani zákonom vyžadované, aby žalobca tieto omeškané anuitné splátky osobitne uvádzal v upozornení adresovanom žalovanému. V tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10.05.2022. Žalobca uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver, ktorý mal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 59,11 eur, keď on v konaní priložil ako prílohu listinu Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia, z ktorého vyplývali omeškané a neuhradené anuitné splátky a zároveň aj to, že ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (18.08.2022) bol žalovaný v omeškaní s úhradou anuitnej splátky splatnej 16.05.2022 viac ako tri mesiace a pre ktorú neuhradenú anuitnú splátku vo výške 53,11 eur pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Uviedol, že na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru žalovaného upozornil listom – Opakovaným upozornením z 15.06.2022 a úver zosplatnil dňa 18.08.2022, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Taktiež poukázal na to, že v Opakovanom upozornení zo dňa 15.06.2022 je uvedená výška omeškaných splátok 77,28 eur ako celková evidovaná dlžná suma, ktorú bol žalovaný povinný žalobcovi uhradiť, a ktorá k 15.06.2022 predstavovala súčet omeškanej anuitnej splátky za mesiac 5/2022 vo výške 59,11 eur, úroku z omeškania z neuhradenej splátky vyčísleného ku dňu 15.06.2022 vo výške 0,24 eur, neuhradenej zmluvnej pokuty za omeškanie splátky vo výške 15,- eur a neuhradeného poplatku za poistenie úveru vo výške 2,93 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal mesačne splácať popri anuitných splátkach úveru.

Na základe uvedeného sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v Opakovanom upozornení sa uvádza výška omeškaných splátok 77,28 eur a že je zrejme, že táto dlžná suma nepozostáva len z omeškanej časti splátky za máj 2022 vo výške 59,11 eur, ale sú v nej zahrnuté aj omeškané časti skorších mesačných splátok, pričom pre tieto skoršie omeškané splátky (za apríl 2022 a staršie/skoršie), resp. ich časti, by už zosplatnenie dňa 18.08.2022 bolo oneskorené. V nadväznosti na uvedené žalobca zdôraznil, že v Opakovanom upozornení z 15.06.2022 nie sú uvedené žiadne skoršie mesačné anuitné splátky a je v ňom uvedená iba anuitná splátka úveru vo výške 59,11 eur splatná k 16.05.2022, pričom v predmetnom upozornení si uplatnil voči žalovanému celkovú dlžnú sumu, na ktorú mal nepochybne nárok spolu s nárokom na zmluvnú pokutu, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi pre prípad omeškania v súlade s bodom 1.2. a 2.3. zmluvy, a taktiež bol povinný zaplatiť okrem anuitnej splátky úveru aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,93 eur, ktorý nebol v mesiaci 5/2023 uhradený a teda mal žalobca nepochybne nárok aj na túto časť dlžnej sumy. Žalobca zdôraznil, že žalovaný neuhradil ani len časť dlžnej sumy, na zaplatenie ktorej bol v Opakovanom upozornení vyzvaný, pričom v prípade čiastočnej úhrady by bola táto úhrada najskôr započítaná na dlžnú anuitnú splátku za mesiac 5/2022, a to v súlade s bodom 2.6.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom – C. D. E., F., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca súčasne poukázal na to, že žalovaný sa pred zosplatnením k 18.08.2022 dostal do omeškania s úhradou anuitných splátok splatných k 16.05.2022, 15.06.2022, 15.07.2022 a 15.08.2022 (splátky neuhradené v celej výške 59,11,- eur), a teda vzhľadom na omeškanie s úhradou anuitnej splátky splatnej k 16.05.2022 bol žalovaný ku dňu zosplatnenia 18.08.2022 v omeškaní so zaplatením tejto anuitnej splátky dlhšie než 3 mesiace, čím bola splnená zákonná podmienka uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky úveru. Žalobca súčasne považuje za nenáležité tvrdenie súdu, že on ako veriteľ núti dlžníka – spotrebiteľa pod následkom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu zaplatiť celý omeškaný dlh z dôvodu, že nárok na zaplatenie tejto dlžnej sumy nepochybne mal, keď vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je prejavom veriteľa a na možnosť uplatnenia tohto práva žalobca žalovaného upozornil. Nejednalo sa potom o akýsi nátlak z jeho strany voči žalovanému na zaplatenie dlžnej sumy.

2.1 Pre posúdenie podmienok platnosti predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca považuje za rozhodnú práve tú skutočnosť, že upozornil žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť úver (upozornenie bolo zaslané žalovanému v mesiaci 6/2022 a k zosplatneniu došlo v mesiaci 8/2022) a k zosplatneniu úveru pristúpil až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením anuitnej splátky (za mesiac 5/2022). V danej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, v ktorom išlo o vyriešenie otázky správnej interpretácie ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa lehôt, v ktorých veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy z dôvodu nesplnenia niektorej splátky, keď on má za to, že splnil všetky zákonné podmienky na platné a účinné zosplatnenie úveru.

2.2 Žalobca má súčasne za to, že pokiaľ súd prvej inštancie považoval žalobu/návrh za neúplný a mal pochybnosti o tom, na omeškanie ktorých anuitných splátok úveru upozornil žalobca žalovaného, nič mu nebránilo v tom, aby ho vyzval na predloženie dôkazov resp. doplnenie skutkových tvrdení v zmysle § 129 ods. 1 CSP prípadne § 150 ods. 2 CSP, čo však súd prvej inštancie neučinil a napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Uvedený postup súdu prvej inštancie považuje žalobca za procesne vadný, ktorým bolo zasiahnuté do jeho procesných práv, konkrétne mu bola odňatá možnosť uplatňovať procesné práva za účelom účinnej obrany jeho práv, čo spôsobuje vadu konania vymedzenú § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V súvislosti s uvedeným záverom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/43/2018 zo dňa 31.01.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/189/2018 zo dňa 31.05.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/123/2019 zo dňa 28.01.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/145/2019 zo dňa 31.03.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/22/2022 zo dňa 25.05.2022, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/11/2022 zo dňa 07.02.2023. Taktiež poukázal na možnosť odvolacieho súdu doplniť dokazovanie v odvolacom konaní, čo okrem iného vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.02.2018.

2.3 Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s primárnou argumentáciou žalobcu a mal by za to, že nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, žalobca zastáva názor, že v danom prípade boli/sú splnené minimálne podmienky na priznanie zročných anuitných splátok ku dňu rozhodnutia súdu, a teda dôvod na zamietnutie žaloby v celom rozsahu nebol daný a ani nemá oporu v zákone, keď poukázal na § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z uvedeného vyvodil, že pokiaľ by aj súd správne rozhodol, že žalobca nemal právo požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru, mal dospieť k záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný iba v tej časti, v ktorej sa žalobca domáha priznania celého dlhu nad rámec ohraničený splátkami, ktoré neboli zaplatené, a ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozsudku, keď za daného stavu mu potom vzniklo právo na vrátenie sumy v rozsahu nezaplatených anuitných splátok spolu s úrokom z omeškania splatných ku dňu rozhodnutia a v tomto rozsahu považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný, keď z odôvodnenia súdneho rozhodnutia je nezistiteľné, na základe čoho/prečo súd žalobu zamietol v celom rozsahu a nepriznal žalobcovi nárok ani na časť uplatnenej pohľadávky, keď odôvodnenie súdu je len všeobecné, nakoľko súd prvej inštancie po skonštatovaní, že nedošlo k zosplatneniu úveru, žalobu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol. Žalobca má potom za to, že jemu vznikol nárok na omeškané anuitné splátky za obdobie máj 2022 až do mesiaca august 2023. V súvislosti s uvedeným názorom poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/368/2019 zo dňa 15.01.2020 a sp. zn. 9Co/359/2019 zo dňa 15.07.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/75/2019 zo dňa 26.02.2020 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/78/2021 zo dňa 30.03.2022, 26CoCsp/11/2022 zo dňa 20.04.2022 a 26CoCsp/64/2021 zo dňa 24.08.2022.

2.4 Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril. Strany sporu ďalšie podania v odvolacom konaní neprodukovali.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku I., ako aj v závislom výroku II., t.j. výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2

CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou vád týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. V ďalšom odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na všetky námietky (argumenty) uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. V okolnostiach prejednávanej veci sa odvolací súd nestotožnil s námietkou odvolateľov o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jej riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, ako aj to, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované.

8. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výzve na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na zosplatenie označené ako „Opakované upozornenie“ zo dňa 15.06.2022, ktorú súd prvej inštancie posúdil ako neplatný právny úkon z dôvodu neurčitosti, nakoľko v ňom absentovalo uvedenie splátky, s ktorou mal byť žalovaný viac ako tri mesiace v omeškaní.

8.1 Účelom právnej úpravy ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní

na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je

potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť po splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním z úhrady splátky

(s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offo vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1 – 450 – Komentár od Števček, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru.

9. Žalovaný súčasne namietal, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ho vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, v čom vzhliadal odvolací dôvod prezumovaný § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď odvolací súd poukazuje na to, že dôvodom zamietnutia žaloby v prejednávanej spore bolo posúdenie výzvy na predčasné splatenie úveru prezumovanej § 53 ods. 9 ako neplatného jednostranného právneho úkonu z dôvodu jeho neurčitosti, tak ako to prezumuje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že určitosť a zrozumiteľnosť právneho úkonu (ako právne relevantného prejavu vôle) je daná obsahom listiny, a teda musí byť poznateľná z jej textu. Súčasne je objektívnou kategóriou, a teda posudzovaný právny úkon, ako výsledok prejavu vôle účastníkov právneho vzťahu, ktorý je týmto úkonom založený, nemôže vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu a ani u osôb nezúčastnených na tomto vzťahu. S poukazom na uvedené, ako aj s poukazom na to, že predmetná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je súčasťou súdneho spisu, nevzhliada odvolací súd dôvod, pre ktorý by (tak ako to žalobca v odvolaní uvádza) mal byť žalovaný vyzvaný na predloženie dôkazov, resp. na doplnenie určitých skutkových tvrdení, keď neurčitosť predmetného právneho úkonu, a to „Opakovaného upozornenia“ zo dňa 15.06.2022, je objektívne posúditelná už zo samotnej listiny, pričom určitá neurčitosť tohto právneho úkonu je objektívnou vadou, ktorú nemožno odstrániť (zhojiť) dovysvetlením zo strany žalobcu. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že žalobca v odvolacom konaní ani len netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé relevantným spôsobom zvrátiť záver súdu prvej inštancie o neurčitosti predmetného právneho úkonu.

9.1 Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil uvedenú námietku za nedôvodnú.

10. Žalobca v odvolaní súčasne namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne jeho záveru o zamietnutí žaloby v celom rozsahu, keď podľa názoru žalobcu aj v prípade neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru bola žaloba dôvodná v časti splátok, ktoré sa stali splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu v zmysle § 217 ods. 1 CSP. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku,

v ktorom (tak ako už bolo konštatované vyššie) súd prvej inštancie síce stručne ale dostatočne určito prezentoval záver, z ktorého vychádzal pri zamietnutí žaloby v celom rozsahu, keď poukázal na to, že žaloba východiskovo a skutkovo „postavená“ na okolnosti/tvrdení o zosplatnení úveru/dlhu pri závere o neplatnosti zosplatnenia úveru/dlhu veriteľom – žalobcom je nedôvodná. S týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, poukazujúc na to, že žalobca sa v spore domáhal zaplataenia dlhu na tom skutkovom základe, že celý zostatok dlžnej pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy č. 0000000000793981 podpísanej dňa 01.04.2021 sa stal splatným ku dňu 18.08.2022, pričom v spore neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia o splatnosti jednotlivých splátok, ktoré by zakladali dôvodnosť ním uplatneného nároku čo i len v časti, a tieto skutkové tvrdenia uvádza až v samotnom odvolacom konaní. Z uvedených dôvodov, pri viazanosti súdu skutkovými tvrdeniami strán sporu (pri konštatovaní neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) a absencie ďalších skutkových tvrdení strán sporu nemal súd prvej inštancie inú možnosť ako žalobu zamietnuť.

11. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní poukazoval na rozhodnutia odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Bratislave, odvolací súd poukazuje na to, že uvedené rozhodnutia odvolacích súdov nie sú pre odvolací súd rozhodnutiami vyššej súdnej authority, keď v prejednávanej spore uviedol východiská, ktoré ho viedli k vysloveným právnym záverom.

12. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislom výroku o práve na náhradu trov konania, žalobca v tejto časti zjavne založil svoje odvolanie len na tom, že považoval napadnutý rozsudok v merite veci za vecne nesprávny, a preto napadol odvolaním aj v ňom závislý výrok o práve na náhradu trov konania. Inak žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP tak vo výroku I., ako aj vo výroku II. ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a vznikol mu tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu v súvislosti s odvolacím konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd však žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže mu preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy v odvolacom konaní nevznikli (žalovaný nevykonal v odvolacom konaní žiadny procesný úkon). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva aj z uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)